

Szent István-ünnepi táncgála

Régi idők báljának hangulatából, etikettjéből kaptak ízelítőt mindazok, akik szombat este a városháza Szent István dísztermébe léptek. Izgalomtól, de főleg a mozgás örömétől kipirult arcok várták az érkezőket. Egy héten át ugyanebben a teremben tanulták a táncgálára is szánt lépéseket, a koreográfiákat a budapesti Senior Hobby Táncsoport tagjai és székelyudvarhelyi tanítványaik.

Mégis meglepetés és öröm volt a legyezők, flitterek, kesztyűk, topánkák, stólák és egyéb, más kort idéző ünnepi kelmék, kiegészítők látványa. És végre Limp Sándor és Limpiné Zsédeny Viktória a táncparkettre lépett. A köszöntő szavakat öröm és köszönet fátyolozta. Kulcsszó: önzetlenség. Önzetlen volt a rég táncolók érkezése, a báltermi táncokat megtanulni vágyók elszántsága, segítők felajánlásai; a két parajdi pár mindennapi jelenléte, a zetelaki vendéglátók támogató jelenléte a táncgálán is. Barátok, családtagok is kíváncsian várták a hét megtanult tánc bemutatásának sorát. Lassú tempóval indítottak, és az első hosszú taps után jöhetett a körbe-körbe salsa, rock and roll, tangó. Aztán szamba és – a táncórák kezdetén ismert, de tökéletesített lépésű – keringő. Mindannyian csillagos ötöst, akarom mondani tízest, kaptak a tánctanártól, és sok-sok tapsot a vendégektől. A budapestiek úgy lejtettek a terembe, mint akik jól ismerik a lépést. Pedig ők is izgultak a bemutatón. A terem adottságaihoz tervezett, az alkalomra összeállított, bécsi keringőtbemutató formáció: hullámszórt, elhajlott, körbejárt, párt cserélt, és nyíló virággá mozdult a zene ihletésére. Gyorsabb ritmusra bemutatták szabad koreográfiával a már látott táncokat is. A lendületkeringő látványos, a quick-step újszerű, a slow foxtrot eltanulható. Míg a latin táncokhoz színpompásra váltották ruháikat, a Limp házaspár báltermi etikettet mutatott be. Ünnepeység, öröm, mozgalmasság, gyors lépés, zárt tartás. Tánc, a suhanó. Lágyabb mozgások és lelki utazás Brazíliába, Argentínába, Kubába, kinek-kinek érzése szerint. A csacsacs megmozdított gondolatban, de a paso doblel vidám olé-ja után senki nem maradt ülve. Együtt lendült össztáncba idősebb és nagyon fiatal; aki soha nem tanulta a lépéssort tánctanárral, azok is, akiknek hobbija a tánctanulás. Összemosolyogtak kezdők, haladók: aligha emlékszik bármelyikük is szívderítőbb Szent István-ünnepre. És pár órában a fáradhatatlan tánctanár minden mondatával tanított valamit, ami az élménytáncról két fordulás között megtanulható. Szünet nélkül állt a bál. Aki ellankadt a forgásban, beszélgethetett. Nem csupán az államalapítás ünnepe sugallta a gála hívó szavát. Befogadás, elfogadás, tájnyelvi sokszínűség és közös cél hívta életre a felejthetetlen alkalmat. Tervei szerint a tanfolyamos csoport együtt marad. Reményük: városunkban ők lesznek a Hobby Táncsoport alapítói. Mindannyiunk közös öröme, hogy Székelyudvarhelyen létrejöhett a hagyományteremtő Szent István-ünnepi össztánc. Köszönhetően egy szívbeli óhajnak, amelyet Balogh Katalin rótt lapra, az ötletet felkaroló Nők Lapjának, táncosoknak-tanáraiknak – akik érezték a hívó szót. A többeket táncórára szólító Udvarhelyi Híradónak és a Prima Rádiónak. Kiemelten a polgármesteri hivatalnak. Hogy végződött? Őszintén: kez-dőd-jön!

Molnár Melinda